

som f.eks. kopper og miltbrand. Arbejdet ventes afsluttet midt i november i år.

Kopper blev erklæret udryddet af WHO i 1979. Miltbrand er en sygdom, der primært angriber planteædende dyr. I industrilandene angriber sygdommen kun meget sjældent mennesker og optræder da som isolerede tilfælde. Der er intet sted i verden, hvor man i dag rutinemæssigt vaccinerer befolkningen mod disse sygdomme.

Hvorvidt der er behov for forebyggende vaccination af indsatspersonel eller hele befolkningen vil kræve en nærmere analyse af det aktuelle trusselsbillede og af tænkelige scenarier for anvendelse af biologiske kampstoffer på dansk grund. En vurdering af det nødvendige omfang af beredskabslagre af vacciner, antisera og antibiotika og en eventuel egenproduktion af vacciner og antisera bør indgå i en sådan undersøgelse.

Det videnscenter for det biologiske sundhedsberedskab, som vil blive etableret på Statens Serum Institut, vil bistå Sundhedsstyrelsen med de nævnte nødvendige analyser forud for en nyvurdering af grundlaget for indførelse af generel vaccination af befolkningen.

På baggrund af ovenstående finder Sundhedsstyrelsen på nuværende tidspunkt ikke anledning til at anbefale, at der indføres en generel vaccination af befolkningen mod kopper og miltbrand.«

Spm. nr. S 182

Til socialministeren (11/10 01) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren sikre, at uenighed mellem amt og kommune om betaling af serviceydelser til borgere, herunder hjælpemidler, ikke forlænger en sagsbehandling til skade for den berørte borger?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at der tidligere har verseret sager, her kan blandt andet henvises til en sag om en kvinde, som havde brug for en

speciel seng. Betalingsspørgsmålet var skyld i, at sagen trak i langdrag.

Et andet eksempel er en pige, som skulle have benskinner, hvor kommunehospital og kommune søges om betalingen. Efter medieomtale kunne alt lade sig gøre.

Spørgeren finder det ganske urimeligt, at medierne skal på, for at kommuner og amter kan finde en løsning. Det kan ikke være rigtigt, reglen må være, at borgeren får stillet hjælpemidler til rådighed omgående, herefter kan amt og kommune afgøre, hvilken kasse der skal betale.

Svar (23/10 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter loven om retssikkerhed og administration på det sociale område § 42, stk. 2, skal kommunen og amtskommunen samarbejde om den forebyggende og støttende virksomhed, der er omfattet af lov om social service og lov om aktiv socialpolitik, og sammen løse de opgaver, der efter denne lovgivning påhviler kommunen og amtskommunen. Det bemærkes i denne forbindelse, at en kommune og den pågældende amtskommune skal samarbejde om løsningen af både generelle og konkrete sager, således at borgeren får sin ydelse, uanset at kommunen og amtskommunen måske ikke helt har afklaret finansieringsspørgsmålet.

Efter retssikkerhedsloven kan kommune og amtskommune indgå aftaler, hvorefter forpligtelser, der efter den sociale lovgivning påhviler den ene part, kan overlades til den anden, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat.

Løser en kommune eller amtskommune ikke sine opgaver, vil den berørte borger kunne indbringe den kommunale eller amtskommunale afgørelse for det sociale nævn.

Spm. nr. S 183

Til sundhedsministeren (11/10 01) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke behandlingsformer der findes, når man har pådraget sig sygdommen Creutzfeldt-Jacob, og hvor mange sygdomstilfælde der er registreret?«